

H. P. Hansen (Sorø Amt): Da det ærede Medlem Hr. Korsgaard skulde nævne Beviser paa uheldigt socialdemokratisk Styre, kunde han intet andet finde end modsætningsvis at pege paa Frederiksberg. I Pensionistbyen, der skyder alle Opgaver fra sig, kunde de lægge Penge op og forhøje Børnefradraget. Det er ikke noget særlig godt Bevis; i alt Fald virker det ikke særlig overbevisende. — Den højtærede Indenrigsminister sagde, at de kommunale Organisationer gav intetsigende Svar, naar de ikke lod Meningen brydes og komme frem, og pegede paa Sogneraadforeningen som et lysende Eksempel. Det er meget betegnende, at Sogneraadforeningen var enig om, at Børnefradraget skal ned. Det er det, der bevirker, at vi maa stemme imod Ændringsforslag Nr. 5; for vi ved, at Generalforsættelsen af dette betyder, at Børnefradraget i Landkommunerne og ogsaa i adskillige Købstadkommuner vil blive sat ned, medens det kun faa Steder vil blive forhøjet med de 50 Kr., hvormed det kan forhøjes. I øvrigt har disse Organisationer hidtil haft den Opfattelse, at Ministeriet mest tog Hensyn til dem, naar de i Enighed kunde frembære deres Synspunkter. Men naar jeg nu ved, at man sætter Pris paa, at Meningen brydes, og at Mindretalsindstillinger kommer frem, skal de ogsaa komme frem i Fremtiden; derom kan Ministeren være forvisset, i alt Fald for den ene Organisations Vedkommende — jeg svarer ikke for Sogneraadforeningen, der altid er enig om at holde saa meget som muligt tilbage, naar det gælder Fremskridt.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at man samler sig ikke Formue mere. Derfor var det ikke nødvendigt at forhøje den Sats, hvorefter Indtægterne kan forhøjes. Det er muligt, at den højtærede Minister har Ret. Det er da saa meget mere beklageligt, at man for to Aar siden, da Folk havde samlet Formuer, ikke gav Kommunerne Lejlighed til at foretage en saadan Forhøjelse. Nu er mange af Formuerne spillet bort; det havde været bedre, om Kommunerne havde faaet Pengene i Kassen. De Partier, der for to Aar siden modsatte sig Forhøjelsen til 50 pCt., har altsaa Ansvaret for, at Kommunerne nu ikke kan faa de Indtægter, de ellers kunde have faaet.

Den højtærede Minister sagde, at han skulde ikke søge indenfor Skudlinien mellem de to stridende Medlemmer. Den højtærede Minister havde et godt Forsæt, da han kom med denne Udtalelse; men som den gamle Stridsmand, han er, kunde han ikke holde sig udenfor, men skyndte sig midt ind i

Kamplinen for at komme det betrængte Medlem, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, til Hjælp, og den højtærede Minister fortalte saa, hvorledes det kunde have været ordnet, hvis Socialdemokraterne havde villet, men det vilde man ikke. Det var for at hjælpe Partiet, og det forstaar jeg; thi sidst da vi diskuterede Fradragsbestemmelserne for Københavns Vedkommende, var Socialdemokratiet jo ikke saa langt borte fra Venstre, som de er i Øjeblikket. Den Gang gjaldt det om at støde de Konservative ud i det yderste Mørke; i Dag skal de samles sammen for at bringe Ministerens Forslag igennem, og saa maa Ministeren naturligvis ile det ærede Medlem til Hjælp. Men jeg vil blot spørge det ærede Medlem Hr. Korsgaard....

Anden Næstformand (Parkov): Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har ganske Ret i, at naturligvis maa enhver Regering selvstændig overveje de Lovforslag, som Regeringen stiller, og selv tage Ansvaret for dem. Men naar man under Forberedelsen af et Lovforslag sender Forespørgsel ud til store Organisationer, hvis Interesse i allerhøjeste Grad berøres af saadanne Forslag, saa har man Lov til at vente, at Medlemmer af disse Organisationers Ledelse, som sidder i fremtrædende Stillinger saavel indenfor disse Organisationer som her paa Rigsdagen, ved Besvarelsen af saadanne Spørgsmaal indtager en Holdning, som er i Overensstemmelse med den Holdning, som de politisk mener at burde indtage, naar Lovforslaget naar frem for den høje Rigsdag. Og hvis de ikke gør det, maa det ærede Medlem rigtignok undskyldte, at saa kan der ikke lægges synderlig Vægt paa de Ønsker, som saadanne ærede Medlemmer fremsætter. Der kan ikke tillægges saadanne Ønsker saa synderlig Vægt, i hvert Fald ingenlunde den Vægt, man vilde kunne tillægge dem, hvis de var Udtryk for den samme Opfattelse, enten den vedkommende sad i den ene eller den anden af de Forsamlinger, hvori han har Sæde og har Indflydelse. Det er i denne Sammenhæng, jeg har fremdraget det ærede Medlem Hr. Henningsens Stilling; hvis det havde ligget det ærede Medlem Hr. Henningsen lige saa varmt paa Sinde som Formand for en kommunal Organisation at fremføre Ønsker overfor Regeringen om Ændring af Tillægs- og Fradragsreglerne, som det har ligget ham paa Sinde som Medlem af et politisk Parti her paa Rigsdagen,